

prima instanță: G. Zubati

dosarul nr. 3r-1662/2009

DECIZIE

09 decembrie 2009

mun. Chișinău

Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Nina Cernat
judecătorii Vasile Cherdivară, Galina Stratulat

cu participarea reprezentantului recurentului Serviciului Vamal – Petru Borta, în baza procurii nr. 09-5/7335 din 23 octombrie 2009 și a intimatului Ambrosie Tudor,

examinând în ședință publică recursul declarat de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ambrosie Tudor împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2009, prin care acțiunea a fost admisă

c o n s t a t ă

La 09 decembrie 2008 Ambrosie Tudor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a activat în cadrul Serviciului Vamal, Biroul Vamal Centru în calitate de inspector. La 10 octombrie 2008 însă, acestuia i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară eliberarea din serviciu în temeiul ordinului nr. 863-p, pentru tănuirea faptului permiterii deplasării unității de transport fără efectuarea controlului fizic.

Ambrosie Tudor consideră ilegală aplicarea sancțiunii disciplinare, în cazul în care acesta a perfectat documentele aferente operațiunilor vamale. Totodată sancțiunea față de reclamant a fost aplicată fără acordul organului sindical și după expirarea termenului prevăzut de lege.

Reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă privind anularea ordinului și restabilirea la lucru, însă cererea acestuia a fost respinsă fără motive întemeiate.

Cere Ambrosie Tudor anularea ordinului vicedirectorului general al Serviciului Vamal nr. 863-p din 10 octombrie 2008 în partea concedierii lui din organele vamale, restabilirea la lucru în funcția de inspector vamal al Biroului

Vamal Centru, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2009, a fost admisă acțiunea, a fost anulat ordinul vicedirectorului general al Serviciului Vamal nr. 863-p din 10 octombrie 2008 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare inspectorului Biroului Vamal Centru”, a fost restabilit Ambrosie Tudor în funcția de inspector al Biroului Vamal Centru începând cu 10 octombrie 2008, a fost încasat de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Ambrosie Tudor salariul brut pentru absența forțată pe toată perioada absenței în mărime 15033 lei, iar capătul de cerere cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată a fost respins. În temeiul art. 256 CPC a fost dispusă executarea imediată a hotărârii în partea restabilirii lui Ambrosie Tudor în funcția de inspector al Biroului Vamal Chișinău și încasarea unui salariu brut în sumă de 2089 lei.

La 07 iulie 2009 Serviciul Vamal a declarat recurs împotriva hotărârii primei instanțe, cerînd admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Reprezentantul recurentului în motivarea recursului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nu a fost aplicată legea care trebuia aplicată și a fost interpretată eronat legea. Sunt eronate concluziile instanței precum că organul vamal a sancționat salariatul pentru neeliberarea chitanțierului, în cazul în care Serviciul Vamal prin încheierea de serviciu a sancționat intimatul inclusiv pentru încălcarea procedurii stabilite de prelucrare, deoarece Tudor Ambrosie urma să elibereze chitanțierul imediat la finisarea procedurii de completare.

Litigiului dat sunt aplicabile nu prevederile Codului muncii, ci Legea serviciului în organele vamale, care este un specială.

Reprezentantul recurentului Serviciului Vamal – Petru Borta, în ședința instanței de recurs, recursul declarat l-a susținut, cerînd admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Intimatul Ambrosie Tudor, în ședința instanței de recurs, a cerut respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră întemeiată și legală.

Audiind părțile, studiind materialele dosarului, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 417 al.1 lit. a) CPC instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină hotărârea primei instanțe.

În ședința de judecată s-a constatat că, Tudor Ambrosie – inspectorul Biroului Vamal Centru, a fost eliberat din serviciu în organele vamale conform ordinului vicedirectorului general al Serviciului Vamal „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare” nr. 863-p din 10 octombrie 2008 în temeiul art. 46 lit. d) al Legii

serviciului în organele vamale, care stabilește drept încălcare gravă a disciplinei de serviciu acțiunile care țin de nerespectarea modului stabilit de perfectare a documentelor aferente operațiunilor vamale și din cauza că au fost încălcate prevederile ordinului Serviciului Vamal nr. 1172-p din 01 octombrie 2007 cu privire la aprobarea actelor de constituire și a instrucțiunilor de serviciu ale efectivului Biroului Vamal Centru

Conform ordinului, drept motiv de sancționare a lui Tudor Ambrosie a servit faptul că la 06 septembrie 2008 pe traseul Chișinău-Dubăsari de către colaboratorii Sectorului echipe mobile al Biroului Vamal Centru a fost reținut autocamionul de model Volvo F12 n/î CLP 243/CAO 498, condus de Ion Manțoc, care transporta articole din metal fără acte de proveniență din zona transnistreană.

La cererea colaboratorilor vamali de a prezenta actele de însoțire a mărfii, Ion Manțoc a declarat că nu dispune de acte asupra mărfii transportate, ulterior prezentând chitanțierul PV-14 nr. AB559521 creat la ora 05.35 și validat la ora 06.00, adică după reținerea autocamionului. Chitanțierul dat posibil la primit de la persoana din automobilul de model WV Golf 4, care s-a apropiat mai târziu la fața locului.

În rezultatul contrapunerii cantității mărfii reținute ca informația inclusă în chitanțier, s-a stabilit un surplus de 6961 kg în valoare aproximativ de 5568 dolari SUA.

Totodată, în baza declarațiilor șoferului Ion Manțoc s-a constatat că a fost oprit în jurul orelor 05.50, din care considerente organul vamal a concluzionat că la momentul reținerii chitanțierul PV -14 nr. AB559521 nu era validat.

Asupra faptelor expuse a fost audiat colaboratorul vamal Ambrosie Tudor care a perfectat chitanțierul nominalizat și categoric a negat faptul permiterii plecării autocamionului fără eliberarea actelor respective, însă circumstanțele constatate de recurent denotă faptul că colaboratorul vamal intenționat a încercat să tăinuiască faptul permiterii deplasării unității de transport fără efectuarea controlului fizic și respectiv nu știa despre conținutul compartimentului marfar.

Contrar argumentelor recurentului, instanța de recurs consideră că prima instanță a ajuns la o concluzie corectă privind admiterea acțiunii și restabilirea intimatului în funcția deținută anterior, întrucât ordinul de concediere este ilegal în fond, ca fiind emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite, ceea ce constituie temei de anulare a actului administrativ prevăzut de art. 26 al.(1) lit. a) și lit. lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Astfel, s-a stabilit cert că abaterea disciplinară pentru care intimatul a fost sancționat în formă de eliberare din serviciu în organele vamale, a avut loc la data de 06 septembrie 2008, iar sancțiunea disciplinară i-a fost aplicată abia la 10 octombrie 2008.

Conform art. 209 al.(1) Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de o lună

din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical.

Pe faptele descrise în ordinul nr. 863-p din 10 octombrie 2008, a fost pornită urmărirea penală, însă prin ordonanța Procuraturii Anticorupție din 24 aprilie 2009 a fost refuzat în pornirea urmăririi în privința lui Tudor Ambrosie pe faptul îndeplinirii necorespunzătoare de către acesta a obligațiilor de serviciu, ca rezultat al atitudinii neglijente față de ele la vămuirea mărfurilor pentru SRL „Valmetalservice”, din cauza lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia.

În cazul în care la materialele dosarului nu este anexat nici un act privind vinovăția intimatului, nici o sentință judecătorească definitivă și irevocabilă prin care Tudor Ambrosie a fost recunoscut culpabil în săvârșirea celor incriminate lui, nu-i poate fi imputată acestuia nici faptele descrise în ordinul nr. 863-p din 10 octombrie 2008.

Mai mult ca atât, ordinul contestat vine în contradicție și cu prevederile art. 6.2 CEDO care stipulează că, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi stabilită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia primei instanțe privind anularea ca fiind ilegal a ordinului Serviciului Vamal nr. 863-p din 10 octombrie 2008.

De asemenea nu poate fi reținut motivul de recurs potrivit căruia, în cazul din speță instanța greșit a aplicat prevederile Codului muncii, urmînd să aplice doar prevederile Legii serviciului în organele vamale, deoarece legea menționată prevede doar temeiurile încetării serviciului în organele vamale și eliberării din serviciul în organele vamale, iar procedura încetării și eliberării din serviciul public este stabilită de Codul muncii.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține că intimatul a fost concediat contrar prevederile art. 87 alin. (1) Codul muncii, adică angajatorul nu a solicitat acordul preliminar al organului sindical, al cărui membru este Tudor Ambrosie.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că acordul organului sindical la concediere se prezumă, în cazul în care acesta nu și-a comunicat opinia consultativă în termen de 10 zile de la data solicitării acordului de către angajator, or după cum rezultă din materialele cauzei, Serviciul Vamal nu a solicitat și nici nu a făcut consultări prealabile cu organul sindical în ce privește eliberarea lui Tudor Ambrosie și în cazul în care legea are un caracter imperativ în sensul dat.

În circumstanțele date, prima instanță întemeiat a admis acțiunea și a dispus anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilirea lui Tudor Ambrosie în funcția deținută anterior și încasarea salariului brut pentru absența forțată de la lucru.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de către recurent

sunt neîntemeiate, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 417 al.1 lit. a), art. 419 CPC, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Serviciul Vamal.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2009 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ambrosie Tudor împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă de la pronunțare.

Președintele ședinței
Judecătorul
Judecătorii

Nina Cernat
Vasile Cherdivară
Galina Stratulat